

Ще сѧ расчѣй надгробный гласъ
И за до край ѿж мѧкихъ.

Днесъ, мило либе, е зарадъ мене то имъ вѣдъ
Белкимъ за тебе денъ нажаленъ, кѣ же вѣдъ И
Яхъ ѿж да трагнѧша та оставамъ, ахъ жѣ и
Горчиши слади за тебе текутъ.

Не дей за браѧ Бога да молиши сѧ вѣдъ И
Да но сѧ забвришъ живъ и за браѧ, и да молиши
Да та прегжришъ, да та ѿблѹнишъ сѧ вѣдъ И
Вдинъ по устни тважъ по странни.

Твоѧ косичникъ сѧ мень ѿж да но сѧ-
Щъ го пади-ж въ падвѣ до гжди,
Щъ да мѣ давамъ сладкъ ѿблѹвкъ
Преди да лѣгнъ сѧ да за спи-ж.
Яко ли нѣкакъ не сѧ забжришъ сѧ вѣдъ И
И ти остава ст҃деный гробъ, яхъ но сѧ вѣдъ
Пролей надъ не го дѣкъ капки слади
За твоѧ вѣренъ любовника млади.
Недей за браѧ монгѣ мѧкия отъ-йовъ
Толко сѧ годишихъ-ж ми любовъ,